

Sodoma și Gomora

Sodoma și Gomora, cetățile păgâne,
Erau murdari, erau nepăsători.
Trăiau în necinstire și în împotrivire,
Chiar împotriva cugetului lor.
Acele vechi popoare, erau nepăsătoare,
Trăiau în patimi și-n deșertăciuni.
Dar a venit mânia, și i-a topit urgia,
Căci toți au ars ca niște urâciuni.

Cor:

(:Tot la fel va fi în marea zi
Oamenii cei răi în foc se vor topi.
Dar numai cei smeriți, acei neprihăniți,
În Țoarul sfânt ei vor fi răpiți:)

Trei îngeri pe cărare, păseau în graba mare,
Dar ei au fost de Avraam opriți.
Atunci i-au spus să știe, cum Domnul cu urgie
Îi va lovi pe-acei nelegiuiți.
Căci strigătul e mare, și numai e scăpare,
Căci pînă sus la Domnul s-a suit.
Și numai este scuză, păcatul îi acuză,
Cu foc pămîntul va fi pedepsit.

Dar Lot mai zăbovește, prin casă mai privește,
Neștiind căci focul e doar la un pas.
Așa a fost și este, cînd ni se dă de veste,
Ne deșteptăm la cel din urmă ceas.
Păcatul omenirii, pe tot cuprinsul firii,
Și astăzi strigă împotriva lor.
Sodoma de-altădată, cuprinde lumea toată,
E-atîta stricăciune în popor.

Amin